

A Barcelona, Tarragona, Girona, Lleida i Tortosa

CCOO de Catalunya convocarà mobilitzacions el 24 de novembre contra la reforma de les pensions i per uns pressupostos de caire social a Espanya i Catalunya

La Confederació Europea de Sindicats, amb el seu president, Ignacio Fernández Toxo, al capdavant, han convocat jornades d'acció a tot Europa entre els dies 17 i 24 de novembre amb l'objectiu d'impulsar i activar el Pla d'inversions i creixement de l'ocupació de qualitat elaborat pel sindicalisme continental. Aquest Pla és una ambiciosa i detallada estratègia de reactivació econòmica per sortir de la crisi i acabar amb les polítiques d'austeritat, mitjançant una forta inversió anual i la creació de milions de llocs de treball en els propers 10 anys.

A Catalunya es convocaran manifestacions amb l'objectiu de mostrar el rebuig frontal de CCOO i els altres sindicats que formen part de la CES a

la reforma de les pensions que prepara el Govern del PP i que significarà una enorme agressió al poder adquisitiu de les pensions i la sostenibilitat futura del sistema. Ja s'està concretant la data d'aquestes mobilitzacions, que han de ser multitudinàries, per reclamar també uns pressupostos de l'Estat i de Catalunya que tinguin un caire social i abandonin les retallades en sanitat, educació i serveis socials. Concretament el diumenge **24 de novembre** tindran lloc a Barcelona, Tarragona, Girona, Lleida i Tortosa diferents convocatòries de les que en els propers dies donarem els detalls i el dimarts 19 es celebrarà a les Cotxeres de Sants de Barcelona una assemblea nacional de delegats i delegades de CCOO i UGT. ■

Els pensionistes i jubilats, contra la reforma de les pensions

Els pensionistes i jubilats de CCOO estan duent a terme una campanya per a la recuperació de les polítiques socials i contra la reforma del sistema de pensions. En el marc d'aquesta campanya van convocar, conjuntament amb UGT, una concentració davant la Delegació de Govern de Barcelona, el divendres 18 d'octubre, en què van intentar ser rebuts per algun responsable de la Delegació i lliurar un manifest, però només van rebre un número per fer cua en el registre. Davant d'aquesta manca de respecte, els pensionistes

han anunciat que tornaran a convocar accions de protesta.

Sobre la reforma de les pensions i altres temes com els efectes de la reforma laboral o les retallades en educació i la Llei Wert, el proper dilluns 4 de novembre tindrà lloc a Terrassa una assemblea comarcal de delegats i delegades del Vallès Occidental. Hi participaran, entre d'altres, Ramón Górriz,

secretari d'Acció Sindical de la Confederació de CCOO, i Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya. L'acte se celebrarà a partir de les 11 hores al Centre Cultural Terrassa. ■

editorial

Rebaixes fiscals, taxes i loteria

La política fiscal del Govern de la Generalitat continua amb la lògica d'abaixar impostos als qui més tenen, ja siguin empreses o persones, i de substituir-

los per la via dels impostos indirectes, és a dir taxes i impostos que paguem tota la ciutadania per igual i no en funció dels nostres guanyos i del nostre patrimoni.

En tenim diversos exemples: rebaixa d'impostos als casinos del 55 al 10%; augment de taxes i tributs en la Llei d'acompanyament dels pressupostos; retallada de plantilles i recursos per perseguir el frau i l'economia submergida, i creació d'una loteria pròpia per recaptar diners per fer polítiques socials.

Un govern que renuncia a recaptar 185 milions d'euros anuals dels casinos o a 500 milions per tercer any consecutiu de la recuperació de l'impost de successions. Que opta per fer polítiques socials assistencialistes en lloc de reforçar l'estat del benestar, basant-se en la caritat i no en els drets de ciutadania. Des de CCOO reivindicem una fiscalitat justa i progressiva que faci pagar qui més té i qui més guanya, que persegueixi el frau i l'evasió fiscal i redistribueixi els recursos en benefici de tota la societat. ■

CCOO demana a Delphi que reconsideri l'acomiadament de 171 treballadors

CCOO valora molt negativament l'anunci que ha fet la direcció de Delphi de presentar un ERO per a l'extinció de 171 contractes de treball a la planta de Sant Cugat del Vallès. CCOO insta l'empresa a reconsiderar la seva decisió, ja que creu que es tracta d'una mesura desproporcionada i li recorda que hi ha alternatives recollides en el conveni col·lectiu per garantir l'ocupació de la planta. En cas que l'empresa mantingui les seves intencions i presenti l'ERO, CCOO analitzarà amb detall la documentació per plantejar alternatives als acomiadaments anunciats, mitjançant mesures no traumàtiques per a la plantilla que permetin que l'afectació per als treballadors i treballadores sigui la mínima possible. D'altra banda el passat divendres també coneixiem la intenció de Robert Bosch Castellet d'acomiadar 110 treballadors. El degoteig d'acomiadaments a la indústria no s'atura. ■

Els treballadors d'Alstom voten en contra de la proposta de l'empresa

La majoria de la plantilla d'Alstom va votar en referèndum contra la proposta de flexibilitat feta per la direcció de l'empresa, que modificava el compromís al qual havia arribat amb els sindicats a mitjan setembre. La Secció Sindical de CCOO va assegurar que el resultat demostra que les mesures de la direcció no són creïbles per a la majoria de treballadors i treballadores d'Alstom i fa una crida a seguir negociant per arribar a un acord amb mesures reals que assegurin el futur industrial de la planta a Santa Perpètua de Mogoda. ■

Continua la vaga indefinida a Panrico

La plantilla de Panrico va decidir dissabte passat continuar amb la vaga indefinida per protestar per no haver percebut la totalitat del salari del mes de setembre i contra la proposta d'ERO d'extinció que afectarà gairebé 2.000 empleats i empleades a tot l'Estat. Els treballadors i treballadores de la planta de Santa Perpètua de Mogoda es van concentrar el dia 24 davant el Parlament de Catalunya coincidint amb una pregunta parlamentària sobre les mesures que pensa prendre el Govern de CiU per solucionar el conflicte. ■

La comunitat educativa reclama massivament la retirada de la LOMCE i una educació pública de qualitat, en la vaga del 24 d'octubre

La vaga convocada en el sector educatiu el 24 d'octubre va ser un gran èxit de seguiment, no tant sols de docents, sinó també d'estudiants, pares i mares i del personal de lleure educatiu. El missatge contra la LOMCE i la reclamació de la seva retirada va ser clar i contundent, al temps que es demanava el compromís dels governs per defensar una educació pública de qualitat.

Les dades de seguiment són importants. La vaga va afectar el 95% dels centres educatius de Catalunya. Més del 80% de les escoles bressol de Barcelona van ser ateses per serveis mínims, a la resta de centres de 0-3 de la província de Barcelona la participació va superar el 40%. Als centres d'infantil i primària el seguiment va superar el 55%. Als centres de secundària l'activitat acadèmica va estar gairebé paralitzada. El seguiment de la vaga del personal laboral va seguir les mateixes pautes que els docents. El seguiment de la vaga a l'ensenyament concertat

va superar el 30%, fet històric en aquest sector. Les manifestacions que van tenir lloc arreu de Catalunya van ser molt nombroses, i en destaca la multitudinària manifestació de Barcelona, que va aplegar unes 170.000 persones que van omplir de gom a gom tot el recorregut des de la plaça de la Universitat fins al Pla de Palau. CCOO ha mostrat la seva satisfacció per l'èxit de la convocatòria i agraeix el compromís i la participació activa de pares i mares, estudiants, professorat i el personal del lleure educatiu. ■

Homenatge pel 75è aniversari del comiat de les Brigades Internacionals

El passat dissabte va tenir lloc a Barcelona un acte commemoratiu del 75è aniversari del comiat de les Brigades Internacionals, a la boca nord del Túnel de la Rovira, on hi ha el monument a les Brigades. L'acte va consistir en intervencions dels partits i sindicats que representen avui els que van acomiadar en el seu moment les Brigades a Barcelona (PSC, ERC, ICV, EUIA, CCOO i UGT), en l'actuació

del Quartet Brossa i en les intervencions dels representants de l'Associació d'Amics de les Brigades, del Memorial Democràtic i de l'alcalde de Barcelona. Una ofrena floral va representar la cloenda de l'acte. Per part de CCOO de Catalunya, hi va assistir Joan Carles Gallejo, secretari general. A aquest acte, hi han vingut amics de les Brigades d'altres països, com deu ciclistes britànics del

club ciclista Clarion, fundat el 1895. Membres d'aquest club van formar part de les Brigades Internacionals i van morir a la guerra. CCOO els va rebre el divendres 25, a les seves seus de Cornellà i Barcelona. ■

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

CCOO
www.ccoo.cat

La ILP per una renda garantida de ciutadania rep el suport de 121.191 signatures

El passat dia 25 d'octubre, la representació de la Comissió Promotora de la ILP per una renda garantida de ciutadania, acompanyada per fedataris, persones col·laboradores i representants de les organitzacions que han donat suport a la campanya, entre elles CCOO, van registrar 121.191

signatures, en 20 caixes, a l'oficina de l'Idescat per a la seva posterior validació. Amb aquest nombre, s'han superat amb més del doble les 50.000 signatures que exigeix la normativa de les ILP a Catalunya. Aquest èxit és el resultat d'un ampli i sostingut esforç de milers de persones que han col·laborat de cap a cap de Catalunya, i de l'activitat de suport de gairebé un centenar d'organitzacions, plataformes unitàries i entitats, de caràcter cívic, social i polític a Catalunya que comprenen el moviment de treballadors i treballadores en atur, la majoria de

sindicats, organitzacions polítiques amb representació parlamentària, entitats cíviques i socials, el moviment veïnal, el corrent progressista de l'Església catòlica, etc. També ha estat gràcies a les mocions de suport de 38 ajuntaments, entre els quals hi ha els de les grans ciutats de Catalunya. A aquest primer i decisiu pas, hi seguirà l'activitat per sumar nous suports ciutadans, estendre la informació sobre aquest projecte de llei a tot Catalunya i aconseguir que el Parlament debati al més aviat possible el projecte de llei i n'aprovi el contingut. ■

Més de 4.200 entitats socials exigeixen una acció més efectiva contra la pobresa i les desigualtats

Representants de més de 4.200 entitats socials, de cooperació, drets humans i pau van enviar el passat 17 d'octubre un missatge a la població i als poders públics amb motiu del Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa. Amb el lema 'La pobresa és evitable. Contra les desigualtats: justícia social', la plataforma Pobresa Zero va lliurar a Correos una carta gegant destinada a tota la ciutadania i, a continuació, es van reunir amb membres de les comissions d'Acció Exterior, UE i Cooperació, i de Benestar Social, Família i Immigració, i amb la presidenta del Parlament, Núria

de Gispert, per fer arribar, a la classe política, el clam del sector social per unes polítiques més justes i equitatives.

La plataforma Pobresa Zero ha plantejat als grups parlamentaris la necessitat urgent de preservar l'estat del benestar i els drets socials i de ciutadania conquerits en les darreres dècades, per garantir la dignitat de les persones i la igualtat d'oportunitats. Als pressupostos del 2014, s'hi hauria de veure que el que demana la plataforma s'ha recollit i que la lluita contra la pobresa s'hi incorpora com a eix central. ■

CCOO de Catalunya i el Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL) signen, novament, un conveni de col·laboració

CCOO de Catalunya i el Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL) han signat un nou conveni, l'objectiu del qual és establir el marc general de col·laboració entre ambdues organitzacions.

La col·laboració se centrarà sobretot en l'organització de cursos de llengua catalana destinats a treballadors i treballadores en el marc de la formació que ofereix el sindicat. Aquests cursos s'inscriuen en el context de promoure l'ús social del català en el món del treball.

El conveni ha de servir, a més, per establir un marc en el qual es podran dur a terme actuacions puntuals de difusió o suport a la normalització lingüística en el sector socioeconòmic. El sindicat canalitza totes aquestes actuacions a través del seu Servei Lingüístic, que actua arreu de Catalunya des de fa més de vint anys. ■

Absolt un grup de treballadors denunciats per reclamar els seus salaris davant del domicili de l'empresari

Una sentència del Jutjat número 1 de Sabadell recull l'absolució d'onze treballadors que havien estat denunciats pel propietari de l'empresa on treballaven, acusats de coaccions i injúries. Els treballadors havien realitzat diverses concentracions anomenades escarnis o escraches davant el domicili de l'empresari, que coincidia amb la raó social de l'empresa Construcciones Rubiovilla, per tal de reclamar el pagament dels seus salaris. Els treballadors denunciats van ser defensats pel Gabinet Tècnic Jurídic de CCOO de Catalunya. Segons la sentència, no queda provat que els treballadors insultessin, tinguessin actituds violentes o coaccionessin l'empresari denunciant. Per contra, la sentència destaca que les protestes dels treballadors denunciats estan emparades pels drets fonamentals d'expressió, de reunió i manifestació. ■

CCOO i l'Assemblea d'Aturats d'Osona reuneixen més de 200 persones en la marxa pel treball i contra l'atur de Manlleu a Vic

CCOO i l'Assemblea d'Aturats d'Osona van aplegar més de 200 persones el passat diumenge en la marxa pel treball i contra l'atur que va anar des de Manlleu a Vic i va comptar amb la participació de Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya. La marxa va tenir el suport d'ERC, ICV, PSC, SI, Òmnium Cultural, IAC i l'Assemblea de Drets Socials. La marxa va començar a les 10 del matí, a la plaça de Fra Bernadí de Manlleu, i va anar fins a la plaça Major de Vic, on va arribar al migdia. Entre els lemes que es van utilitzar durant la marxa, en destaca "Això no és una crisi, és una estafa". Els punts principals de reivindicació van anar dirigits als governs de Catalunya i l'Estat i se centraven en el seu compromís indefugible i prioritari de cara a l'aplicació de polítiques d'ocupació efectives, encaminades cap a la plena ocupació i la reactivació econòmica de la comarca. ■

L'EPA indica que Catalunya perd 44.700 persones actives i 44.800 persones ocupades en un any

Els resultats de l'Enquesta de població activa (EPA) per al tercer trimestre del 2013 indiquen que el nombre de persones aturades a Catalunya s'ha reduït en un 3,7% respecte al trimestre anterior, és a dir, hi ha 32.500 aturats i aturades menys, deixant un total de 840.500 persones sense feina. A Espanya, la xifra d'aturats el tercer trimestre del 2013 ha estat de 5.904.700, amb una taxa d'atur del 26%. La taxa d'atur a Catalunya continua sent elevada i se situa en un 22,8%, 0,8 punts percentuals menys que el trimestre anterior i un increment de 0,3 punts percentuals pel que fa al 2012. Respecte de fa un any, l'atur ha augmentat en 100 persones, resultat que és fruit de la temporada d'estiu i no d'un canvi de tendència del mercat de treball.

OCUPACIÓ

Quant a les dades de població ocupada, podem dir que per aquest tercer trimestre del 2013 l'ocupació augmenta en 52.200 persones respecte al trimestre anterior. En aquest cas, l'ocupació s'ha incrementat un 1,9%, i a la resta de l'Estat ho ha fet un 0,2%. En termes interanuals, l'ocupació s'ha reduït en 44.800 persones, reducció que suposa un 1,6% menys. La

taxa d'ocupació per al tercer trimestre del 2013 és del 48% a Catalunya. Aquesta xifra representa 1,2 punts percentuals més que el trimestre anterior, però 0,1 punt percentuals menys que l'any 2012.

CONTRACTACIÓ

El tercer trimestre del 2013, el nombre de persones assalariades amb contracte indefinit es redueix en 406.200 i el nombre de persones amb contracte temporal ho fa en 79.300. Les dades disponibles no ens permeten conèixer la temporalitat del mercat de treball a escala autonòmica, però la tendència estatal no mostra signes positius de reactivació de l'economia i de creació d'ocupació, sinó d'una evident precarització de les condicions laborals.

Davant aquest escenari, CCOO de Catalunya alerta que les dades de l'EPA estan lluny de mostrar la recuperació del mercat de treball i no justifiquen l'eufòria sobre la recuperació econòmica que mostra el Govern central. La destrucció de l'ocupació pública té un impacte sobre l'ocupació total, afecta negativament la qualitat de vida de la ciutadania i en redueix els seus drets, fa incrementar l'atur i dificulta la recuperació econòmica.

CCOO reitera que la reforma laboral possibilita l'augment de la precarietat laboral i l'abús en la utilització de la contractació temporal i a temps parcial. La poca creació d'ocupació que es produeix és precària: es destrueix ocupació indefinida i a temps complet i es genera ocupació temporal i parcial.

CCOO exigeix que es persegueixi el frau, no només el que puguin cometre algunes persones aturades que perceben prestacions o subsidis per atur, sinó també el que cometen empreses que utilitzen la contractació a temps parcial per cobrir jornades completes. El sindicat insta els poders públics perquè centrin les seves polítiques en l'increment de les taxes d'activitat i ocupació. La pèrdua de població total i població activa, tot i que maquilla les xifres de l'atur, suposa un problema social i econòmic greu. ■

CCOO de Catalunya fa nou anys que presenta davant la Sindicatura de Comptes els seus comptes auditats

Per novè any consecutiu i en el marc de l'actuació persistent de CCOO de Catalunya per aconseguir transparència en l'ús dels recursos públics que garanteixin la independència econòmica i l'autonomia de les organitzacions socials, aquest sindicat ha presentat els seus comptes auditats de l'any 2012 a la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

Malgrat no tenir cap obligació legal de fer-ho, CCOO de Catalunya continua portant a terme aquesta actuació any rere any per exigir al Govern de la Generalitat el compliment del compromís de transparència pel que fa a la utilització dels recursos públics per part de les organitzacions sindicals i empresarials. CCOO reclama aquesta transparència des del 2005, any en el qual el sindicat va començar a presentar voluntàriament els seus comptes auditats a la Sindicatura. CCOO proposa una llei de participació institucional que creï mecanismes per fomentar la transparència dels recursos públics, com la informació pública anual al Parlament de Catalunya i a la Sindicatura de Comptes dels recursos atorgats a les organitzacions sindicals i empresarials, fent constar

el volum, l'orientació i la justificació, i també l'obligatorietat de totes les organitzacions sindicals i empresarials que accedeixin a recursos públics a dipositar anualment en un registre oficial i públic els seus pressupostos i els seus comptes auditats.

Compliment del pressupost

El 30 de setembre, CCOO de Catalunya havia complert al 100% el seu pressupost per a l'any 2013. Un pressupost equilibrat que preveia uns ingressos de 22.953.804 € i unes despeses de 22.683.248 €. Tal com ja vam informar, les quotes que paguen els nostres afiliats i afiliades representen el 61% dels ingressos (13.917.096 €), mentre que les subvencions institucionals només representen un 10% del total (2.395.225 €). En l'apartat de despeses, cal destacar la de personal, que representa un 49% del total (11.063.128 €), i els serveis rebuts per formació, que representa un 15% del total (3.415.492 €). ■

CCOO participa en el projecte “La privatització de la sanitat catalana”, que necessita el teu suport

Presentem el projecte d'investigació “La privatització de la sanitat catalana”, amb una participació molt activa de CCOO.

És un projecte liderat per diferents entitats i moviments socials vinculats amb la lluita per la defensa de la sanitat pública (Associació Catalana en Defensa de la Salut Pública, Cafèamblet, Centre d'Anàlisi i Programes Sanitaris, Dempeus per la Salut Pública, Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya, Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona, Fòrum Català d'Atenció Primària, Grup de Defensa de la Sanitat Pública - 15mBCN Salut, Plataforma d'Acció per a la Defensa dels Drets dels Afectats per la Síndrome de Fatiga Crònica, Plataforma per a la Defensa de la Sanitat, Plataforma per una Atenció Sanitària Universal a Catalunya i Xarxa de Dones per la Salut). Té com a objectiu mostrar els efectes que té la privatització i la mercantilització de la sanitat sobre la salut dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

La investigació està dirigida per acadèmics com Joan Benach, Carles Muntaner o Gemma Tarafa (així com altres membres de la comunitat científica), amb extensa experiència en el camp de la salut pública i l'estudi de les equitats en salut, i que han elaborat informes per a l'Organització Mundial de la Salut, llibres i nombroses publicacions científiques sobre aquests temes.

Per fer possible aquest projecte necessitem la teva implicació. El projecte consta d'una fase zero, és a dir, d'una investigació inicial. Aquesta fase ha estat possible gràcies a l'impuls econòmic de la Fundació Nous Horitzons, CCOO i CATACT-S.

Per abordar les següents fases necessitem el teu ajut i la teva implicació. Volem posar en marxa un projecte de recollida de diners per fer-ho possible. Per això, posem en marxa un projecte de crowdfunding a través de Verkami.

Com pots participar-hi? Com pots ajudar-nos?

1. Difonent el projecte d'investigació. El dia 28 d'octubre va començar una campanya a la xarxa per difondre'l.
2. Difonent el projecte de Verkami. El dia 5 de novembre llançarem el Verkami a les xarxes (correu electrònic, Facebook, Twitter, etc.). A partir d'aquest dia tenim molt poc temps per assolir els nostres objectius econòmics (8.500 € per a la primera fase), per la qual cosa necessitem que difonguis al màxim el projecte per les xarxes. La difusió i la teva participació activa en el projecte és l'única manera de fer possibles aquests informes.
3. Aportant diners en la mesura de les teves possibilitats econòmiques al projecte de Verkami. Es poden fer ingressos des de 15 € fins a 300 €.

VIII Jornades de Normalització Lingüística de CCOO

Des del mes de novembre d'enguany i fins al mes de maig del 2014 es portaran a terme diversos espais de reflexió, tots ells emmarcats en les VIII Jornades de Normalització Lingüística, convocades per les CCOO de Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears, que amb el títol de “Viure en català sense cap retallada” volen reflexionar sobre la llengua catalana sota la premissa que normalitzar-ne el coneixement i l'ús és un dret de ciutadania.

El primer cicle de debats tindrà lloc durant el mes de novembre a través de tres actes. El primer serà una conferència inaugural que tindrà lloc a Tarragona, el 5 de novembre, amb la intervenció de Miquel Àngel Pradilla: “Les llums i les ombres de la normalitat lingüística. La situació sociolingüística de la llengua catalana”. El segon serà el 14 de novembre, a Girona, on Ignasi Vila farà una conferència col·loqui titulada: “Nous contextos per a la normalització del català. Canvis demogràfics, socials i culturals. Del bilingüisme al plurilingüisme”. L'últim d'aquests actes, i que clourà el primer cicle d'aquestes Jornades, tindrà lloc a Lleida, el 21 de novembre, amb una taula rodona sobre “La llengua: cohesió o confrontació”, dirigida per Miquel Pueyo i en la qual intervindran Ramon Sistac, Conxita Navarro i Montse Baquero.

Si us voleu inscriure a les Jornades, podeu fer-ho a:

http://educacio.ccoo.cat/p/blog-page_16.html

I si en voleu més informació, podeu consultar el programa a:

<http://bit.ly/1ht3zHR>

El Gabinet Jurídic de la DGB alemanya visita CCOO

Recentment ha tingut lloc la visita a CCOO de Catalunya d'una delegació del Gabinet Jurídic del sindicat alemany DGB. Els seus advocats han mostrat molt interès a l'hora de conèixer el model del Gabinet Jurídic de CCOO, la situació a la qual ens aboca jurídicament la reforma laboral i les possibles cooperacions per al futur. En aquest sentit, hi ha dos punts que semblen especialment adients: d'una banda, compartir estratègies jurídiques a escala europea quan un 70% de les lleis estan influenciades d'una manera o d'una altra per les directives i els reglaments europeus; de l'altra, compartir informació per a l'atenció als treballadors i treballadores en mobilitat. Aquí és especialment interessant la difusió i l'aplicació del que es va decidir en el marc de la resolució de la CES del 1999 al Congrés de Hèlsinki (“Sindicats sense fronteres”), en què s'establia el reconeixement de l'antiguitat de l'afiliació europea dels treballadors i treballadores a l'hora de prestar servei jurídic. Aquest aspecte també es va introduir als Estatuts de CCOO de Catalunya al darrer congrés. ■

MANUEL CRUZ és catedràtic de filosofia contemporània de la Universitat de Barcelona i president de l'associació Federalistes d'Esquerres

“La deriva sobiranista ha fet saltar pels aires un gran pacte social identitari que existia a Catalunya des de la Transició”

■ Per què neix Federalistes d'Esquerres? Qui forma part d'aquesta associació i quins són els seus objectius?

Federalistes d'Esquerres neix poc després de la Diada del 2012, de manera espontània, d'un grup de persones que ens coneixiem, que veníem bàsicament del món universitari. Compartíem el denominador comú de pensar que feia falta introduir una mica de racionalitat en el procés que aleshores s'iniciava, així com també teníem el convenciment que la crisi que vivim té lloc a Espanya i és sistèmica. El seu epicentre és a Catalunya, però és espanyola i es produeix de dalt a baix. És tota l'estructura política d'aquest país la que no funciona, des del cap de l'Estat fins a les comunitats autònomes, passant per tots els poders. I ens semblava que feia falta una reforma que afectés tot Espanya des d'un posicionament d'esquerres; pensàvem que aquest país necessitava una reforma constitucional en profunditat i amb un signe clarament federal.

■ Federalistes d'Esquerres es presenta com a tercera via real davant el centralisme espanyolista uniformador i l'independentisme com a única sortida. Els comportaments d'ambdues posicions són semblants?

En molts aspectes són semblants, sense cap dubte. Però també són diferents. El que es pot retreure fonamentalment al Govern central és

una manca de perspectiva política clara, el fet d'haver estat jugant a un dontancredisme i no tenir una perspectiva d'estat. Em temo que l'actitud del Govern central respon a un càlcul, i no estic tan segur que el Govern de la Generalitat respongui a cap càlcul a aquestes altures. El problema és que el càlcul del Govern central és *pan para hoy y hambre para mañana*, i aquesta manca de perspectiva d'estat la desenvolupa el Govern del PP des de fa molt de temps. Recordem que la situació postsentència de l'Estatut va ser propiciada pel PP. Va ser aquest partit qui, a part del disbarat de recollir firmes, va anar alimentant una certa sensibilitat anticatalana que aquí, cal dir-ho, s'ha exagerat molt. En molts articles he retret als mitjans públics catalans l'absència de pluralitat, un fet que és de codi deontològic. I he obtingut dues respostes. Una que no se sosté: “escolti, que som plurals”, i només hem de veure el Telenotícies qualsevol dia per veure que no és veritat. I una altra, la més freqüent, que és: “però ells fan el mateix”. Aquí s'ha acceptat una simetria absoluta i cadascú manipula el que pot. És un intent d'influir a través dels mitjans públics l'agenda política.

■ Vostès parlen de ruptura, però a quin tipus de ruptura es refereixen: entre dos territoris o estats o d'una societat, la catalana?

A mi em preocupa la ruptura, que ja s'ha començat a produir, dins de la mateixa societat catalana. La que es pot produir amb Espanya, que també ja ha tingut lloc, no té els costos que genera la primera, són diferents. Des d'un punt de vista de la cohesió social, allò del que tant s'ha parlat aquí, és extremadament

perillós i inquietant. I sorprèn que després de tantes dècades dient que la cohesió social és fonamental, que no es pot partir la comunitat catalana, ara s'estigui fent d'aquesta manera. Amb Espanya ja s'ha produït una ruptura sentimental, una fractura política que potser es podria allargar en el temps, enquistar-se, com va passar al País Basc durant molts anys. Però els costos més greus serien els que es produirien a la fractura interna de Catalunya. No estic segur que el sobiranisme, aprofitant les seves plataformes de poder, pugui controlar el procés que ha obert en l'àmbit de la cohesió social. Tinc dubtes que tot aquest mal que es pot fer sigui reversible. Hi ha molta gent alineada amb el sobiranisme, alguns de gran nivell, que quan des de fora se'ls demana que expliquin la seva posició política destaquen com de ferits se senten per les coses que es diuen fora de Catalunya respecte de Catalunya. Les coses més desagradables sobre Catalunya no es diuen a Tele 5, Antena 3 o Televisió Espanyola, es diuen en uns canals absolutament cavernícoles i minoritaris. Si això, que té un recorregut molt relatiu, aquí fa tant mal, aleshores les persones catalanes que no s'identifiquen amb el sobiranisme i tenen vincles afectius profunds amb Espanya i escolten el lema, amb un missatge brutal, “Espanya ens roba”, quant ferits han de sentir-se? Algú ho ha calculat? Està fora de qualsevol dubte el respecte a tenir cura de la llengua catalana. La meua filla ha anat a una escola pública concertada a Catalunya, de llarga tradició catalanista, i jo mai he escrit ni una sola paraula contra la immersió lingüística. Però recordo l'època de Rosa Sensat, en què es

“Nosaltres no estem en desacord amb la realització d’una consulta al poble de Catalunya, però entenem que la sortida del problema que ara té Espanya amb l’encaix de Catalunya passa perquè aquesta consulta es faci en el marc d’una reforma constitucional”.

deia que s’havia de salvaguardar per davant de tot la llengua materna. Pot haver-hi gent que pensi que s’estava referint a una sola llengua materna, ja que una altra llengua sembla que no compta. Què passa amb la gent que ha quedat dolguda per aquest tipus de coses? L’estem atenent o no? És molt fàcil caure en el *holliganisme*, i per això intento ser molt ponderat. Cal tenir el cap molt fred, encara que això és molt complicat. Si fem esclatar les emocions, que és on s’ha situat aquest tema, se n’aixecaran de signes molt diferents.

■ **Vostè ha parlat del “soroll” que està generant la idea del dret a decidir. Federalistes d’Esquerres dona suport al dret a decidir? Estan d’acord amb la realització d’una consulta a la ciutadania de Catalunya sobre el seu futur?**

Nosaltres no estem en desacord amb la realització d’una consulta al poble de Catalunya, però entenem que la sortida del problema que ara té Espanya amb l’encaix de Catalunya passa perquè aquesta consulta es faci en el marc d’una reforma constitucional. Aquí es parla de tenir la pregunta abans de final de mes, i encara hem de parlar de què hem de preguntar, i no sabem què farem amb el resultat, no sabem res de res. Des d’un punt de vista jurídic i polític no sembla gaire seriós. Primer s’ha de fer aquesta reforma i han de quedar clarament determinades quines són les condicions en les quals, arribat el cas, s’hauria de preguntar al poble de Catalunya. Si algú ens diu que hi ha països que ho han fet, per exemple el Quebec, nosaltres no tenim res en contra d’aquest model que especifica clarament les condicions de la pregunta. Aquestes condicions ens ofereixen una sortida: “li sembla raonable continuar a Espanya o en vol marxar?”. El que s’està dient ara, o independentisme o unionisme, genera una confusió absoluta. A mesura que ens apropem a la data en què cal decidir la pregunta, ens adonem de la feblesa política d’aquest moviment que s’ha posat en marxa i que és bàsicament d’agitació, de mobilització, encara

que reconec que els ha sortit molt bé. Jo crec que a cap lloc del món s’han fet referèndums per saber el que la gent pensa, com si fos una macroenquesta del CIS. Una consulta té sentit si ofereix alguna cosa: vols això o allò? Penso que la majoria de gent a Catalunya no encaixa en el sobiranisme o l’unionisme, ja que quan es pregunta si els semblaria bé la possibilitat d’una reforma constitucional, surt un sector important de gent, segons enquestes que he llegit, molt més rellevant que el sector unionista. No pots fer una pregunta en què molta gent en quedi fora. Vull remarcar la idea que tenim una absència de projecte polític definit a Catalunya que se substitueix per la invocació a la il·lusió, quan en realitat és il·lusionisme. No faig més que escoltar que es manté el full de ruta des de fa un any, quan en realitat aquest full de ruta canvia constantment i està portant la societat catalana a una situació de confusió que no beneficia ningú.

■ **Creu que a Catalunya hi ha una majoria silenciosa que no està per l’estat propi? Vostè ha dit que a Catalunya hi ha una majoria federalista.**

Jo no dispo d’aquesta informació. En aquest moment, Catalunya té un problema molt seriós amb la seva representació política. Ara tenim el PP, Ciutadans, CiU, PSC, ERC, ICV-EUIA i la CUP, set forces polítiques amb representació parlamentària. I a aquestes formacions s’hi pot afegir la inefable monja Forcades. Podria haver-hi vuit forces polítiques, però representen una pluralitat d’opcions definides? Actualment les úniques forces polítiques en què queda molt clara la correspondència entre els votants i les seves opcions són ERC i Ciutadans. De la resta tenim la constància clara que sectors del seu electorat, de la seva militància i de la seva direcció estan partits. És possible que no tan sols Convergència i Unió estiguin partits, també dins de les direccions de Convergència i d’Unió poden haver-hi diferències. I al PSC ni t’ho explico. I a Iniciativa igual. Davant d’això, l’expressió d’orfandat política és molt correcta.

El problema és que quan dius això hi ha sectors que s’apropien del discurs. Jo he dit que hi ha sectors socials menys visibles en el debat, i ve el PP i parla de la majoria silenciosa i aleshores em posen una etiqueta. El que està clar és que hi ha un decalatge entre la representació política i els representats, i en tenim molts exemples, avui i en el passat, d’actituds i consignes que semblaven ocupar totalment l’escenari i que després la realitat ho ha desmentit. Mirem la sentència del Constitucional amb l’Estatut. Jo estic molt d’acord que políticament va ser una errada comesa molt abans per tothom en acceptar que el recurs d’inconstitucionalitat pogués ser posterior. Per aquest tipus de lleis, el recurs hauria de ser previ. Doncs es parla com si el Constitucional s’hagués enfrontat al gran clamor del poble de Catalunya entusiasmada amb el seu Estatut, un clamor que no ha aparegut per enlloc. Però si el suport que va tenir l’Estatut va ser equivalent o inferior al que va obtenir la Constitució en el País Basc. I allà s’han passat tota la democràcia dient que ells no van votar a favor de la Constitució. I fa un any, jo dono per descomptat que si Mas va convocar eleccions és perquè tenia clar que podria traslladar l’èxit de la manifestació de l’11 de Setembre al seu resultat final, en què esperava aconseguir una majoria absoluta. Aquesta majoria no va sortir i en algun lloc hi havia tota la gent que va votar diferent del que ell esperava. A Catalunya, des de la Transició, hi ha hagut un compromís històric tàcit entre els sectors nacionalistes i els no nacionalistes; aquests no qüestionaven l’Estatut ni les reivindicacions nacionals encara que no fossin les seves. Si ho defensava el PSUC o CCOO ja estava bé. El sector social ho acceptava a canvi de tenir clar que formaven part del mateix, hi havia un cert compromís històric. Era una mena de gran pacte social identitari. I ara la deriva sobiranista ha fet saltar pels aires aquest gran pacte social identitari. I estem veient una fuga de vots de Convergència a Ciutadans; segurament vots d’immigrants o fills de la immigració que tenien la sensació que les coses d’aquí es

“Hi ha un problema polític molt profund que la direcció de Convergència no sap gestionar. Quan un partit polític s'està dessagnant des d'un punt de vista electoral, això només es pot interpretar com una enorme incompetència política”.

gestionen millor des d'aquí, i de cop i volta els crees un problema d'identitat des d'un vessant sentimental i íntim. Molt probablement s'ha despertat el lleó adormit, el votant de posicions nacionalistes que creia que hi havia un equilibri Catalunya-Espanya i que ara ha reaccionat.

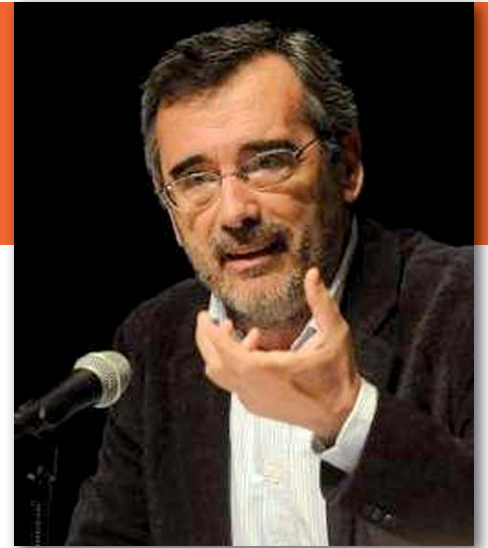
■ **Amb una millor relació econòmica entre l'Estat i Catalunya es desactivaria el furor sobiranista?**

Una part sí. El problema és que hi ha una altra part, i no és menor, que ja ha col·locat la reivindicació sobiranista més enllà de qualsevol possible transacció. La pancarta de la manifestació de la Diada del 2012 deia: “Catalunya, nou estat d'Europa”, i van començar a sortir veus que repetien que hi ha problemes. Algun sector sobiranista deia que si no hem de ser europeus potser no seria convenient. Aquest sector ara no obre la boca i els plantejaments oficials des sobiranisme diuen que tant és si Europa diu sí o diu no. S'ha produït una radicalització voluntarista que, al principi, buscava arguments, però que ara, davant les objeccions que va trobant, respon sempre que tant és. Però des d'un punt de vista del debat polític, com es pot dir que tant és? Hi ha un sector que ha fet del sobiranisme una qüestió de principis que està blindada a qualsevol tipus d'argument econòmic i ja no es planteja el tema en termes de negociació perquè pensa que ara ja ho pot tenir tot. Hi ha un sector dins d'Unió, el PSC o Iniciativa que diu que es pot mirar de negociar i trobar una sortida. Al País Basc, en un moment de la democràcia, el PNB va pactar amb l'esquerra independentista, i d'aquí va sortir-ne la pèrdua de poder i va ser el moment de major inestabilitat d'aquesta força política. Abans i després sempre ha jugat al mateix, aliat preferent del PSE, i això ha estat una decisió hàbil. Convergència s'ha llançat als braços de la seva esquerra, i

la iniciativa política a partir d'aquest moment la té ERC. Si renuncies a la teva tàctica tradicional, al gradualisme, i t'alinees amb la teva esquerra ja no tens cap argument polític per enfrontar-te al “tenim pressa”, que és el que ara està passant. I ara ja no sap com oposar-se al “tenim pressa”. Mas és, actualment, un residu del gradualisme i de l'ambigüitat que no parla d'independència. Quan Pujol no parlava d'independència era perquè estava administrant aquest joc, però ara que ERC ens està portant a unes eleccions plebiscitàries i després a la declaració unilateral d'independència, quin pes polític té no utilitzar la paraula independència? Quin votant ambigu votarà Mas quan veu que va del braç d'ERC? Hi ha un problema polític molt profund que la direcció de Convergència no sap gestionar. Quan un partit polític s'està dessagnant des d'un punt de vista electoral, això només es pot interpretar com una enorme incompetència política.

■ **Que passarà a partir d'ara? Arribarà el xoc de trens?**

Seria una errada pensar que en l'actitud del Govern de Madrid hi ha un vessant irracional, tossut, dogmàtic. No, no, ells han fet els seus càlculs. Veuen les possibilitats jurídiques i polítiques d'uns i els altres i pensen que han de forçar la màquina per veure on poden arribar uns i altres. Una opció és la del Pla Ibarretxe: vostè ve aquí, vota i adéu. Tot quedaria igual i seria dolent. Una altra via seria la consulta que no es pot fer i que anem cap a unes plebiscitàries. La millor hipòtesi per al sobiranisme serien aquestes eleccions plebiscitàries, que, per cert, no existeixen enlloc. Però suposem que es fan aquestes eleccions i tenen una majoria, que cal dir que ha de ser superior a la que es necessita per modificar l'Estatut, dos terços de la cambra. Però tornem a suposar que ho

aconsegueixen i fan la declaració unilateral d'independència i es deixa en suspens per anar a instàncies internacionals a reclamar que es reconegui. Tothom eufòric: ja som independents! I a la setmana següent tot continua igual i quan arriba el juny la gent continua pagant a la hisenda estatal perquè no vol enfrontar-se a un requeriment o una multa. Podem imaginar un escenari on Mas-Colell, conseller d'Hisenda d'un país declarat independent, quan arriba l'abril se'n va a Madrid a discutir amb Montoro. I això quant de temps ho suporta una societat? Quin grau de legitimitat acabaria tenint un govern en aquestes condicions? Tarradellas deia que el pitjor que es pot fer en política és el ridícul. Això no vol dir que deixar-ho tot igual sigui una bona opció, això seria un altre desastre. Jo penso que la metàfora del xoc de trens és enganyosa. Hauríem de parlar d'un petit vaixell que va contra un penya-segat i espera que aquest s'aparti. És clar, això no passarà, has de negociar si et deixen entrar a un port. I el penya-segat no és solament Espanya, és també Europa, o qualsevol govern del món. El problema s'ha de resoldre dins d'Espanya, i el marc ideal és una reforma constitucional. Ara mana el PP, però això pot canviar el 2016, i cal recordar que la resta de grups del Parlament estan a favor d'una reforma constitucional. D'aquí a dos anys es podria estar negociant aquest canvi.